

РЕШЕНИЕ

№ 1125

гр. София, 23.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 27.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **10093** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. А. А., с постоянен адрес в [населено място], срещу Заповед № РИВ20-РД09-169/ 16.09.2020 г. на кмета на район „И.“ на Столична община, издадена на основание чл. 46, ал.1, т. 5, пр. I Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), във вр. с чл. 47, т. 1 и чл. 46, ал. 5 и 6 от Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община (НУОПОЧТСО, приета с решение № 364 по протокол № 84 от 25.07.2015 г.).

С оспорената заповед е разпоредено принудително преместване на излязло от употреба моторно превозно средство (ИУМПС) - товарен автомобил (бус) с марка „Форд Транзит“, с регистрационен номер СА4952НВ - премахнат, собственост на жалбоподателя, паркирано и/или изоставено на терен общинска собственост с местоположение: [населено място], район „И.“, [улица] (паркинг), което да се транспортира до център за разкомплектоване.

Жалбоподателят В. А. А. оспорва издадената заповед като незаконосъобразна с доводи, че са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди, че не е участвал в административното производство по издаване на заповедта.

Ответникът – кметът на район „И.“ на Столична община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт П. П., оспорва жалбата. Счита, че са налице всички предпоставки за издаване на оспорената заповед. Претендира заплащане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в нормата на чл. 146 АПК, приема за установено следното: Жалбата е процесуално допустима, като подадена от адресата на административния акт, засегнат неблагоприятно от обективизираното в нея властническо волеизявление. Жалбата е депозирана в законоустановения срок и насочена против акт, предмет на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

След проверка на комисия от служители в районната администрация на район „И.“ С. община, е съставен Констативен протокол № 01978 / 18.03.2020 г. за техническото състояние на ИУМПС товарен автомобил (бус) с марка „Форд Транзит“, с регистрационен номер СА0238АМ, цвят „бял“. Комисията има статут на постоянно действащ орган и е назначена със Заповед №РИВ19-РД-91-14 от 21.03.2019г. на кмета на район „И.“, Столична община. Комисията е установила, че горепосоченото ИУМПС е паркирано на адрес: [улица] (паркинг). Установено е също, че автомобилът има всички необходими системи и части, но е в лошо състояние. На автомобила е поставен стикер-предписание за преместването му в 3-месечен срок. С административната преписка са представени снимки на товарния автомобил със залепен стикер. Няма данни жалбоподателят да е уведомен за констативния протокол. Не е спорно, че в посочения срок автомобилът не е преместен, поради което е започнало производство по издаване на процесната заповед за принудително преместване на ИУМПС.

В хода на административното производство кметът на район „И.“ е поискал съдействие от СДВР във връзка с установяване на регистрацията на автомобила. При проверка, извършена от СДВР, жалбоподателят е призован за снемане на сведения и му е съставен предупредителен протокол по чл.65 от ЗМВР. Установено е, че поставените регистрационни табели на автомобила с номера СА0238АМ се отнасят за друг автомобил марка А. Т., също собственост на жалбоподателя. Процесният товарен автомобил марка Форд Транзит, паркиран на посочения адрес, е регистриран с номер СА 4952 НВ, но не е в движение, тъй като номерата са свалени от Отдел „Пътна полиция“ на СДВР за извършени нарушения преди години. А. е заявил, че автомобилът А. таунер също не е в движение, но е оставен паркиран на друга улица, тъй като започнал да получава „доста известия от различни институции“. Съобщил е, че в рамките на 14 дни ще премести товарния автомобил от паркинга на [улица]. Тези констатации са установени в Докладна записка по преписка с вх.№225000-8266/2020г. по описа на 01 РУ на СДВР.

Въз основа на констативния протокол и установената от СДВР действителна регистрация на товарния автомобил е издадена процесната заповед, в която е посочен действителният регистрационен номер на автомобила. Изложени са мотиви, че описаният автомобил представлява ИУМПС по смисъла на §2, т.7, буква „б“ от ДР на НУОПОЧТСО, поради липса на заверен знак за технически преглед за повече от две години от определената му дата (при последен заверен знак за технически преглед от месец октомври 2011г.) Тези обстоятелства не се оспорват от жалбоподателя и косвено се потвърждават от изложеното в докладната записка от 01 РУ на СДВР.

Правни изводи:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган – кметът на район „И.“ – Столична община, във връзка с делегираните му със заповед № СО15-РД-09-961 от 28.07.2015 г. на кмета на Столична община правомощия.

Оспореният административен акт е издаден при спазване на установената от закона форма и съдържа всички реквизити по чл.59 от АПК - изложени са фактическите и правните основания за издаване на акта. Както в оспорената заповед, така и в констативния протокол, в достатъчна степен е индивидуализирано мястото, където е паркирано процесното МПС. Мястото на паркиране на автомобила не се оспорва от жалбоподателя, то е потвърдено изрично от него пред органите на МВР. Не се оспорва и обстоятелството, че мястото представлява общинска собственост, което обуславя противоправното поведение на жалбоподателя. С административната преписка е представен снимков материал, от който се вижда, че процесното МПС се намира върху асфалтирана площ в близост до други паркирани автомобили. Настоящият съдебен състав приема снимковия материал като част от административната преписка и съответно допълващ мотивите на акта, като го цени като веществен доказателство, съответно на събраните по делото писмени доказателства.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено тогава, когато е лишило страната от участие в административното производство и е могло да повлияе на административния орган за вземане на решение в обратния смисъл. Съгласно чл. 46 от Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община кметовете на районите назначават комисия с представители на Столичен инспекторат, районната общинска администрация и РУ на СДВР за установяване на ИУМПС, собствеността на терена и собствеността на ИУМПС. На установените ИУМПС се залепва стикер - предписание, съгласно образец - Приложение № 1. Комисията съставя констативен протокол за техническото състояние на МПС в 3 екземпляра, съгласно образец - Приложение № 2, в който се отбелязва датата на поставяне на стикер-предписание по ал. 1. Собствениците на ИУМПС се уведомяват по реда на АПК, като при поискване от собственика или от упълномощено от него лице, им се предоставя екземпляр от протокола. Действително няма данни констативният протокол да е връчен на жалбоподателя по реда на АПК, така както изисква чл.46, ал. 2 от НУОПОЧТСО, но жалбоподателят е бил уведомен за поставянето на стикер върху автомобила чрез органите на СДВР (представител на СДВР участва и в комисията, съставила констативния протокол) и дори е направил

изявление, че ще премести автомобила в 14-дневен срок. Жалбоподателят е бил запознат със започналото административно поризводство и с последиците от пасивното си поведение, но не е съобразил поведението си нито с даденото предписание от комисията с поставения стикер, нито със заявеното намерение пред органите на МВР. По тези съображения съдът пришема, че несъобщаването на констативния протокол не е нарушение на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. Съгласно изричната разпоредба на чл.46, ал.3 от НУОПОЧТСО с поставянето на стикер-предписание по ал. 1 за преместване на ИУМПС, започва да тече тримесечен срок за преместване на МПС. Обстоятелството дали жалбоподателят е видял лично поставения стикер е ирелевантно, след като е бил уведомен за поставянето му изрично чрез органите на СДВР.

Оспореният акт е издаден в съответствие с материалноправните разпоредби на закона. Съгласно нормата на §2, т. 7 от ДР на Наредбата за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община "излязло от употреба МПС" е отпадък по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби на ЗУО, отговарящ на едно или повече от следните условия: а) моторното превозно средство е с прекратена регистрация на основание на представено доказателство за изплатена тотална щета, съгласно чл. 18 от Наредба № I-45 от 2000 г.; б) моторното превозно средство, на което не е заверен знакът за технически преглед съгласно чл. 32д от Наредба № I-45 от 2000 г. за повече от две години от определената му дата за следващ преглед за проверка на техническата му изправност, в случай че то се намира върху държавна или общинска собственост; в) моторното превозно средство не може да бъде идентифицирано поради липсата на регистрационен или идентификационен номер и при невъзможност собственикът да бъде установен по надлежен ред от компетентните органи, в случай че то се намира върху държавна или общинска собственост; г) моторното превозно средство е предадено от собственика на площадките за събиране и временно съхраняване или в центровете за разкомплектоване срещу удостоверение за унищожаване; д/ откраднато моторно превозно средство с прекратена регистрация на основание чл. 18 от Наредба № I-45 от 2000 г.

В случая ответникът се е позовал на §2, т.7, буква „б“ от ДР на НУОПОЧТСО, като изрично е посочил защо счита, че процесното МПС е излязло от употреба. В протокола за установяване на техническото му състояние не е посочено дали има заверен знак за технически преглед за повече от 2 години, но това се установява от снимковия материал, а и не са направени твърдения в обратния смисъл от жалбоподателя – напротив в обясненията си пред органите на СДВР жалбоподателят е потвърдил, че автомобилът не е в движение, тъй като регистрационните му табели са свалени за извършени нарушения „преди години“. Въз основа на тези факти съдът приема, че е доказано наличие на излязло от употреба МПС. С поставянето на стикер-предписание по ал. 1 за преместване на ИУМПС, започва да тече тримесечен срок за преместване на МПС. В случай, че в срока по ал. 3 собственикът не е изпълнил предписанието, въз основа на констативния протокол за техническото състояние на МПС по ал. 2, кметът на Столична община или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за принудително преместване на ИУМПС на площадка за временно съхранение или в център за разкомплектоване на ИУМПС за сметка на собственика на ИУМПС. След като в случая е доказано наличие на излязло от

употреба МПС, което не е доброволно преместено в указания срок, то законосъобразно спрямо него е проведена процедурата по чл. 46 от Наредбата.

Поради това процесният административен акт като законосъобразен следва да бъде оставен в сила, а жалбата срещу него да се отхвърли.

Разноски:

При този изход на правния спор разноските са в тежест на жалбоподателя, който на основание чл.143, ал.4 от АПК следва да заплати на ответника възнаграждение за процесуален представител в размер на 100 лева , определено съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. А. А., с постоянен адрес в [населено място], срещу Заповед № РИВ20-РД09-169/ 16.09.2020 г. на кмета на район „И.“ на Столична община.

ОСЪЖДА В. А. А. да заплати на Столична община разноски в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: